Դ· ՏԱՐԻ ԹԻԻ 1029 ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 10 ՅՈՒՆԻՍ 1887 (Ն· Տ·) 22 ՅՈՒՆԻՍ 1887 Ի ՇԻՎՎԱԼ 1304

20 ՓԱՐԱ (ՁՆՈՐ ՏՆՕՐԻՆՈՒԹԻԱՆ)

ԱՌԱՆՑ ԿԱՐ ԱՐԻ ԻՆՁ ԴՐՈՒԹԻՒՆ ՊԻՏԻ Է ՈՒՂՂԵԼ
Ա·ՐԵՒ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՕՐԱԹԵՐԹ
Ղալաթիա–Նորատունկեան–Խան

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han, Galata
CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ԳԱՂԱՓԱՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

20 ՓԱՐԱ (ՁՆՈՐ ՏՆՕՐԻՆՈՒԹԻԱՆ)

ԲԱԺԱՆՈՒՄԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ

Կ· Պոլսոյ համար	Տարեկան	դահեկան արծաթ	160
»	Վեցամսեայ	»	80
	Երեքամսեայ	»	40
Գաւառաց եւ տեղական			
Թղթատարով	տարեկան	»	240
Գաւառաց համար եւ տեղական			
Թղթատարով	վեցամսեայ	»	120
Օտար երկիրներ	տարեկան	ֆրանք	58
»	վեցամսեայ	»	26

Դուրս երկուաց լրագրաց ճամբու ծախքը Տնօրինութիւնն վրայ է։ Խմբագրութեան դրուած նամակ կամ գրութիւն եա չտրուիր։

Les annonces sont reçues à l'Eastern Agency place Karakeuy Deïrmen Han Constantinople

Կ· ՊՈԼԻՍ, 10 ՅՈՒՆԻՍ, 1887

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՎԵՐԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ ՀԻՒԱՆԴԱՆՈՑԻ ԵՒ

ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՐՈՒԵՍՏԱՆՈՑ

ԿԱՐԵԻՈՐ ԽՈՐՀՈՒՐԴ ՄԸ

Ազգային Հիւանդանոցի վերաշինութեան նախնական աշխատութիւնք քիչ քիչ յառաջ կը տարուին։

Վեց–եօթը ճարտարապետներ մէկ մէկ տեսակ յատակագծեր չինած են, որոց մէկէն Հոգաբարձութիւն և Վարչութիւն ունին ընտրել։ Նոր Հիւանդանոցի համար քառակուսի յատակաձեւը վերջնապէս իբաց թողուեցաւ, և առաւել առողջապահիկ ձեւեր ընդունուեցան։ Հայ երեւելեաց մէջ հանգամանակութեան գործոյն յառաջդիմութեան նկատմամբ նոր բան մը չհիացանք գժբախտաբար։ Կ'երեւի թէ Պատ· Հոգաբարձութիւնը վերաշինութեան պիտի ձեռնարկէ այն ապահովութեամբ թէ, քանի որ նոր չէնքը բարձրանայ, երեւելի և աներեւոյթ բարերարներու յօժարութիւն պիտի գայ առատաձեռնօրէն մասնակցելու շինութեան ծախուց։ Մեզ կը թուի մտքիզ միայն որ Հոգաբարձութեան այս մարդասիրական յոյսը լիակատար յաջողութեամբ պսակուի։

Արդի Հոգաբարձութիւնը չատ մը նախատրամբք բախտաւոր եղած է և պէտք է մաղթել որ վերաշինութեան ծանր գործին մէջ ևս՝ որուն անձնուիրաբար ձեռնարկած է՝ նոյն բախտ ու յաջողութիւնն ունենայ զոր գտաւ Հիւանդոցի ուրախալի յառաջդիմութեան մէջ։ Հոգաբարձութեան բաւականալի երկարող շրջանին հաչիւները, զորս այս օրերս Ցնտեսական Խորհուրդը վաւերացուց «կատարեալ գոհունակութեամբ», ի հանդէս կը բերեն ժառանգաւորութեան բախտաւոր վիճակ մը, որոյ նմանը, կարելի է ըսել պատմական ստուգութեամբ, Հիւանդոցը չէր վայելած յօրէ անտի իւր հիմնարկութեան։

Վերաշինութեան ի նախատեսութեան, Հիւանդոցին մէջ նոր պատսպարեալներու ընդունելութիւնը դադրած է, և բաց առեալ հիւանդները ու խելագարները, Ս· Յակոբայ Վանքին սենեակները կը պատրաստուին, ուր պիտի փոխադրուին հիւանդոցի պատսպարեալք մաս առ մաս, քանի որ հին չէնքը մաս առ մաս վար առնուելով, նոր չէնքին այլ և այլ յարկերը շինուին հետզհետէ, երբ շինութիւնն սկսի, Որբանոցի տղայք պիտի ճամբուին, և միայն պիտի պահուին անոք և անպաշտպան որբերն որք մեկուս մը չեն կրնար յանձնուիլ։ Նոր Հիւանդոցին շինութիւնն երկու տարուց չափ պիտի տեւէ, և տղայք և այլ պատսպարեալք, նոր կանոնադրութեան մը համաձայն, մանաւոր իրենց պիտոյից ներքին կարգադրութեամբ մը պիտի ընդունուին և ընդունուին նոր չէնքին մէջ։

Նոր Հիւանդոցին անչուշտ նոր կանոնադրութեամբ մը պիտի բացուի։ Արդի Հիւանդոցը, Ղազէզ Ամիրային օրէն ի վեր, հաստատեալ կանոնադրութիւն մը չէ ունեցած։ Այլ և այլ Վարչութիւնք ու Հոգաբարձութիւնք, օրուան պարագայից համեմատ, մէկ մէկ կանոնագրեր չինած են, բայց անոնց ո՛չ մին հաստատուած է տեւականապէս։ Հետեւանքն այն եղած է որ Ազգ· Հիւանդոցին մէջ այլ և այլ տեսակ պատսպարելոց ընդունելութիւնն, ստացած իւնամոց աստիճանն և աքսակումը կը տնօրինուին օրուան Հոգաբարձութեանց և Ներքին Տնօրէնին խղճին ու դատողութեան համեմատ, և ո՛չ թէ հաստատեալ կանոններու համեմատ։ Մասամբ ա՛յս է պատճառն որ Հիւանդոցին մէջ տարի մը 700 է աւելի և ուրիշ տարի մը 400 է պակաս անձինք խնամուած են, և գլխաւորապէս ա՛յս է պատճառն որ Հիւանդոցը վաղանցիկ բարօրութեան ու ծաղրադրոյն խելագնութեան ամէն տեսակ երեւակայելի հանգամանքներ անցուցած է արագ յաջորդութեամբ, և առաւելապէս անհատաբար, յարափոփոխ և բաւարարման անընդունակ վիճակ մ'ունեցած է։

Հիւանդոցին նոր կանոնադրութեան մէջ անչուշտ վերջնապէս պիտի սահմանուի թէ ազգային գիւղութեան սոյն յարկը պէ՞տք է միթէ ունենայ վարժարան մը, և ի՞նչ տեսակ վարժարան։ Սահմանադրութիւնը պարտ կը դնէ Հիւանդոցին Հոգաբարձութեանց վրայ՝ իրենց խնամոց յանձնեալ որբ տղայքը գաստիարակել։ Հիմնական տրամադրութիւն մ'է այս, որ յոյժ տարբեր կերպաւորութիւններ ունեցած է, ի Հիւանդոցին երբեմնի տրամադրութեան մէջ։ Ոգին կրնայ ասկէ յետոյ ընականաբար և անուշադրութեամբ ունենալ դարձ մը դէպի կրթական ամենաբարձր հաստատութիւնը ձեմարան անուանք, և մինչեւ 350 աշակերտներով, երբեմն ալ պարզ նախակրթարան՝ 100 աշակերտներով միայն։ Փորձառութիւնը ցուցած է թէ Հիւանդոցը չի կրնար պահել ուսումնարան մը բայց եթէ ի միասս միւս յարկերուն, որք աւելի էական են Հիւանդոցի նպատակին համար։ Ազգն իւր որբերուն միջնակարգ և բարձր կրթութիւն կրնայ և պարտի տալ ուրիշ յարկերու տակ։ բայց Հիւանդոցի թէ՛ նպատակին հակառակ է և թէ նիւթական կարողութենէն վեր է միջնակարգ կանոնաւոր վարժարան մ'ունենալ։

Այս հաստատեալ իրողութիւն ծրնունդ կուտայ կարեւոր խորհրդի մը։

Կը միտի թէ, Ազգ· Վարչութեան որշմամբ, Սուվլոց հայուէն ձեռացեալ դրամագլխոյն չահն, երբ տարեկան 1,200 ոսկւոյ հասնի, պիտի գործածուի Ազգային Աբուեստանոցի մը հաստատման։ Սուվլոց ճանձնաժողովը, քանի մը անդամներու յաւելմամբ, կոչուած է Աբուեստանոցի Խնամակալութիւն մը։

1,200 ոսկին Թերեւս բաւէ Աբուեստանոցի մը պահպանման։ Բայց եթէ Աբուեստանոցի մը չհնութեան ծախքն ևս Սուվլոց դրամագլխէն առնուի, անկարելի է որ այդ դրամագլուխը երբեք բաւական հասոյթ տայ Աբուեստանոցին պահպանման համար։

Մենք կոզմէ, ո՛չ ապաքէն պատուական գաղափար մ'է՝ ազգին օրը տուայոց արհեստ սովրեցնել։ Սակայն հաստատութեան սանմանը եթէ արհեստաւորներ դառնան, նուա՛զ ապագայ ո՛ւնենան։ Արդարեւ, ցարդ Հիւանդոցին մէջ քանիցս բացուած արհեստանոցք ակնկալելի արդիւնքը չէին տրուած. բայց անբարեացի է թէ անոնց կազմութիւնն հիմնովին թիւր և թերի էր իբրեւ արուեստանոց։

Սուվլոց ճանձնաժողովը պէտք ունի որ մէկը չինէ Աբուեստանոցը, զոր ճանձնաժողովը կարող է և պարտաւոր է պահել։

Հիւանդոցի Հոգաբարձութիւնն ալ պէտք ունի որ տեղէ մը օգնութիւն լինի իրեն՝ արհեստ սովրեցնելու իւր սաներուն. զի կարելի չէ Հիւանդոցի եկամտացոյցին վրայ բարդել նաեւ Աբուեստանոցի բազմադիմի ծախքերն, առանց զնասելու հաստատութեան միւս ճիւղերուն։

Այս պայմանաց մէջ, մեզ կը թուի թէ չատ գործնական կարդադրութիւն մը կը լինի եթէ, մի կոզմէ, Հիւանդոցի վերաշինութեան առթիւ, Հոգաբարձութիւնը կառուցանէ Աբուեստանոց մը Ս· Յակոբայ ծովեզերեայ ընտիր դիրքին վրայ, և միւս կոզմէ, Աբուեստանոցի Խնամակալութիւն ալ նոյն Աբուեստանոցին աշակերտ ընդունի Հիւանդոցին մէջ պատսպարեալ որբ և աղքատիկ տղայն, որոց ատենդէ, նախնական ուսումներէ զատ, այլ և այլ արուեստներ՝ ըստ իւր հմտնագրոյ։ Այս տղայոց բնակարանն և սնունդն ըստ առաջնոյն հայթայթէ Հիւանդոցի Վարչութիւն, ու Աբուեստանոցի Խնամակալութիւնն իւր դրամագլխի բոլոր հասոյթն յատկացնէ միայն ուսումնական և արուեստական պիտոյից, փոխանակ զայն բեռնաւորելու գիշերօթիկ վարժարանի մը պահպանման երկրորդական այլ ծախք ծանրքներէն։

Այս կարգադրութեամբ, Հիւանդոցի մտաւոր և ֆիզիքական զարգացումը կ'ադատի գաղջ մը պահելու նեղութենէն ու բարոյապէս և բարոյապէս դժուար դրութենէն, Աբուեստանոցի Խնամակալութեան յանձնուած գործն ալ կլսողին կը դիւրանայ։ Կրնանք ուրիշ ըսել թէ այս կարգադրութիւն աղգային երկու կարեւորագոյն ձեռնարկներ միանգամայն դիւրացնելու գնահատելի արդիւնքը կ'ունենայ։ Դպրոցին ուսումնական ծախքէն խնայեալ դրամը կրնայ յատկանալ հիւանդոցին միւս էական յարկերուն —Հիւանդարանի և Օրմարանոցի—կարեւոր պիտոյից, ըստ գիտական պահանջմանց։ Աբուեստանոցի Խնամակալութեան գործն դիւրացումն ալ կարելի պիտի ընէ օր առաջ բացումն ազգային այդ կարեւոր հաստատութեան։

Դժուարութեամբ կը լսենք թէ այս խորհուրդ արդէն սկզբամբ ընդունուած է թէ Ազգ· Վարչութենէն և թէ Հիւանդոցի Հոգաբարձութենէն, և չերմապէս կը յուսանք և կը փափաքինք որ ապանց վարանման իրագործուի։ Սուվլոց դրամագլխին ամենէն ժամանակաւոր հասոյթը տարեկան 800 ոսկին չանցնելը թէեւ, բայց Աբուեստանոցի բացման առթիւ, կարելի է ազգային ուրիշ քանի մը հասոյթներ կցել այդ հաստատութեան, և թռչակաւոր աշակերտներ ևս անչուշտ կրնան ընդունուիլ։ Մնաց որ, Սուվլոց դրամագլխի հասոյթին դեռ ևս 1,200 ոսկւոյ հասած չլինելը նոր ապագոյց մ'ևս է յընդունելութիւն մեր չատագոված կարգադրութեան, որ նպատակ ունի թեթեւցնել Աբուեստանոցի խնամակալութեան վրայ դրուած բեռը։

Մխակ գժուարութիւնն Աբուեստանոցի և Հիւանդոցի վարչութեանց միջեւ իրաւասութեան խրնդիրներու և ընդհարումներ ու պատահական վտանգը կրնայ հնել։ Բայց ըստ մեզ չատ դիւրին է երկուքին իրաւասութեան սահմանն որոշապէս դնել, Աբուեստանոցի աշակերտք գիշերը պիտի անցունեն Հիւանդոցի յատուկ յարկերուն մէջ, (կամ նոյն իսկ Աբուեստանոցին մէջ· դի կարելի է Ս· Փրկչեան սաներուն ապագայ բնակարանն ևս չինել ի Ս· Յակոբ·) և Հիւանդոցի խոհարանէն պիտի ընդունին իրենց սնունդն, (ինչպես 30 տարի առաջ Ս· Յակոբայ Վանքին մէջ բացուած Ժառանգաւորաց Վարժարանին աշակերտներն։ Աբուեստանոցի Վարչութիւնը չպիտի խառնուի իւր աշակերտաց գիշերային բնակութեան եւ սննդեան, ինչպէս ո՛չ մէկ ցօղակեայ կրթարանի վարչութիւնը չի խառնուիր այս բաներու։ Հիւանդոցի Վարչութիւնն ալ չպիտի խառնուի իրմէ պատսպարութեան համար ուսումնական եւ արհեստական կրթութեան, Կարելի է ուրեմն որոշ գիծ մը քաշել երկուց վարչութեանց միջեւ, և բացարձակապէս արգիլել ամեն ապադայ ընդհարում։

Հասանական ուրիշ առարկութիւն մը սա՛ կրնայ լինել թէ Աբուեստանոցն, այս կարգադրութեամբ, քաղաքէն դուրս կը հաստատուի, յօգուտ միայն Հիւանդոցի տղայոց։ Պէտք է սակայն յիշել թէ այս տղայոց 10 էն 9 ը գաւառացիք են, և սովին գաւառաց հացէն լնայելու դրամբ նոյն գաւառաց ապագայ բարօրութեան գործածել արգարութեան տարրական պարտաւորութիւն մ'է։ Պոլսեցի տղայոց գալով, անոնք կրնան իրենց ցորեկեայ ապահան յաճախել երկաթուղւոյ միջոցաւ, կամ իրենք գիշերօթիկ ընդունուիլ, թռչակ մը վճարելով Հիւանդոցի վարչութեան։ Ս· Յակոբ նուազ հեռի է Պոլսոյ բազմահայ թաղերէն, քան Փանկալդի կամ Շիշլի, ուր երբեմն կը խորհուէր չինել Աբուեստանոց մը, բայց այս խորհուրդ չուրն լինկաւ, Բերայի ազգային Թերեզմանատան վերաբերեալ ուրիշ մեծագոյն խորհուրդներու հետ, եւ մայրաքաղաքիս ուրիշ կողմերը կարելի չէ Աբուեստանոց մը չինել, քանի որ նիւթապէս անհնար է Սուվլոց դրամագլուխը գործածել թէ Աբուեստանոցի մը չինքը կառուցանելու, և թէ Աբուեստանոցի մը ուսումնական և արուեստային պիտոյքն և գաստառաց ու վարպետաց ամսականներն հոգալու։

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՅՈՒՆԱՍՏԱՆ

ՎԻՔԴՈՐԻԱ ԹԱԳՈՒՀԻՈՅՆ

Երէկ պատմական օր մ'էր բովանդակ Անգլիոյ համար։ Բրիտանական ոստանին մէջ, միլիոնաւոր բազմութիւն մը տօնից Մեծին Բրիտանիոյ Թագուհւոյն գահակալութեան յիսնամեակն, և Անգլիոյ ամէն կողմերն հայրենասիրական հանդէսներ տեղի ունեցան։ Թագուհին մեծաշուք թափորով Պատրէն գնաց Ուեսթմինսթրի պատկառելի եկեղեցին, ուր յիսուն տարի առաջ թագ դրած էր, և գոհաբանական աղօթք մատոյց Ամենակարողին՝ այսչափ երկար ատեն իշխելու Թոլուտուութիւն ընելուն համար իրեն։ Անգլիական Ծովածաւալ Տէրութեան ամէն կողմերէն ներկայացուցիչներ եկած էին, և աշխարհի մէկ ծայրէն միւսն ամէն Տէրութիւնք և կառավարութիւնք պատուիրակներ ղրկած էին, շնորհաւորելու Վիքտորիա Թագուհւոյն Ցոբելեանը։ Պատահական էր այս դէպք։ դի Անգլիոյ բոլոր պատմութեան մէջ միայն երեք անգամ Ցոբելեաններ կը յիշուին Վերապետաց Թագադրութեան, և Վիքտորիա Թագուհւոյն Ցոբելեանը չորրորդն էր։ Հենրի Գ· 57 տարի թագաւորեց· Էտուարտ Գ· 50 տարի, 59 տարի։ Որովհետեւ Վիքտորիա Թագուհին տակաւին 68 տարին նոր լրացուցած է, և քալառողջ է, կարելի է որ իւր բոլոր նախորդներէ աւելի տարի գահուն վրայ։ Էլիզապէթ Թագուհին 70 տարեկան մեռաւ։ Ջորջ Երկու Գ·՝ 82, և Ուիլիըմ Ջ·՝ 72։ Վիքտորիա Թագուհին է նաեւ չորրորդ Վեհապետն յերերագա, տարիքի կարգաւ, ըստ որում Դերբանիոյ Կայսրն 90 տարեկան է, Հոլլանտիոյ Թագաւորն՝ 70, և Դանիոյ Թագաւորը՝ 69։ Բայց այս երեք կենդանի Վեհապետաց ո՛չ մին Վիքտորիա Թագուհւոյն չափ երկար ժամանակ հետէ կը գահուի գահուն վրայ։

Ի՜նչպիսի տեսարան մ'էր Լոնտոնի երեկոեան տեսարանն, երբ այնչափ Թագաւորներ, գահաժառանգ Կայսրորդիներ և արքայազուններ, ասիացի իշխաններ և եւրոպացի Վեհապետներ, չատեր իրենց ընտանեօք և պարագայներով, և բոլոր արքայական չքով, մասնակցեցան Թափորի մը, որոյ նմանը Լոնտոնի պէս մեծ եւ պատմական մայրաքաղաք մ'իսկ չէր տեսած երբեք։ Վիկ Վեհապետները Վիքտորիա Թագուհիէն աւելի սիրուած են, և Անգլիոյ մէջ ո՛չ մէկ Վեհապետի վրայ ժողովրդեան հանակրանքն երթալով աւելցած է նոյն համեմատութեամբ որով աւելցաւ Վիքտորիա Թագուհւոյն վրայ։ Պատճառն այն է թէ, իբրև Վեհապետ, Վիքտորիա Թագուհին երբեք չփորձեց դուրս երթալ Սահմանադրութեամբ իրեն գծուած սահմաններէն, այն անգիր և աւանդական Սահմանադրութեամբ, որուն Անգլիացիք չատ աւելի սիրով և ճշդութեամբ կը հնազանդին, քան ուրիշ ազգեր և Տէրութիւնները իրենց գրաւոր Սահմանադրութեանց։ Երկրորդ պատճառ մը Վիքտորիա Թագուհւոյն ժողովրդականութեան՝ իւր օրով անգլիական ազգին ըրած մեծամեծ յառաջդիմութիւնն են, որք անսովոր վայլ մը տուին իւր Թագաւորութեան։ Այս հանրային պատճառներէ զատ, Վիքտորիա Թագուհին սիրելի եղած է իւր հպատակաց՝ իւր անձնական և ընտանեկան անզուգական առաքինութեանց շնորհիւ, իբրև կանոյ ամենէն պարկեշտ ու պատուաւոր, և մարդ ամենէն փափկաթիրախ և ամենէն հոգածուն, որով իւր զաւակաց բարեկեցութեան ու բարեկրթութեան զոհած է իւր հանգիստը։ Վիքտորիա Թագուհին երբեք գեղեցիկ կին մը չէ եղած, ո՛չ յիսուն տարի առաջ, երբ գահ կը նստէր դեռ ևս 18 տարու օրիորդ, ո՛չ ալ անկէ իվեր, երբ ամուսնոյ երջանկագոյն եղաւ, և այրի կանոյ ամենէն անարատը։ Բայց իւր անձնական ձիրքերով գիտցաւ գրաւել աշխարհի ամենէն պատուական ժողովրդեան սիրտն։

Երեկի մեծաշուք տօնախմբութեան մէջ, անգլիական հորիզոնը միակ սեւ կէտ մը կը ներկայացնէր, և այն էր արեւմտեան կողմն, Հիբերնեան Ծովային վերեւ։—Իռլանտացի ազգը չմասնակցեցաւ Վիքտորիա Թագուհւոյն Ցոբելեանին կամ անկեցաւ, Լռէ նոյնիսկ այնչափ բարերար իշխանութեան մը բոլոր տեւողութեան մէջ։ Կարելի չէր եղած Իռլանտայի դարման գտնել իւր դարաւոր ցաւերուն։ Այս ինայուն արատ երբէք պիտի չկրնայ Անգլիոյ վրկ անուան վրայէն։—Այդ է խնդիրը, զոր ո՛չ մէկ ոտնախմբութիւն, ո՛չ մէկ հանդէս կրնայ մոռցնել տալ անգլիացի աշխատաւորաց և Անգլիոյ ամէն հաամակրողաց, որք այնչափ բազմաթիւ են արեւելեան այս հեռաւոր երկրագ և աւելի հեռաւոր աշխարհաց մէջ։ Անգլիոյ բարերար ազդեցութիւնն այնչափ աւելի զօրաւոր պիտի լինի ծառայ երկրաց մէջ, և այնչափ աւելի ազդուապէս պիտի ծառայէ քաղաքակրթութեան գաղտին, որչափ իւր մէջ իսկ Անգլիա միաբան և զօրեղ լինի, — պայման որ գժբախտապէս այժմ կը պակսի իրեն։

ԳԵՐՄԱՆԻԱ ԵՒ ՖՐԱՆՍԱ. Ա֊յսօր կամ վաղը Լայբզիկի Եղեռնագատ Բարձրագոյն Ատեանն իւր վճիռը պիտի տայ ութ Ալզաս-Լոռենցաց դատին մէջ,

---

—)(9)(—

ԹԵՐԹՕՆԱՐԵՒԵԼՔԻ

ՕԳՈՒՍ ՖԷՕՅԵ

(ԱՆԴԱՄ ՖՐԱՆՍԱԿԱՆ ԱՊԱԴԵՄԻՈՅ)

ՏԱՐՓԱՆՔ ՖԻԼԻՒՐԻ

Պահը թեւն անցուց եւ Ֆիլիբլի աչքէն երթալով որ ծպտիփանչները բռնած էր, վերկրմնատուն մնաց։ Աւաքին ծուռուզոյն մէջ քանի մը քայլ յառաջանալէ յետոյ, գերեզմանաց բաւղին մէջ մնաւ և անձամբ ուղիներուն մէջէն սկսաւ օձապտոյտ ընթանալ երազընթաց, առանց վայրկի մը երկմտելու քալուածքին շնորհապատար ճապկութիւնը։ Վերջապէս կանգ առաւ պարզ եւ անշուք տապանի մը առջեւ որ կը բաղկանար վիմեղէն խաչէ մը և վանդակաթիեղով շրջապատեալ գալարագեղ հողաբլէ մը։

—Հոս է, ըսաւ ցած ձայնով։

Վերցուց խաչէն կախուած թարշամեալ պսակն եւ անոր տեղ դրաւ իւր բերածն։ յետոյ, Ֆիլիբլի գարձաւ, եւ առնելով նորա կարկառած ծպտիկները, խոովեալ ձայնով մ'ըսաւ։

—Շիրիմը չաս գեղեցիկ չէ, սակայն առնօք այդքան միայն կրցայ ընել, եւ այն ալ մեծ գժուարութեամբ։ . . . Հիմա ալ ծպտիկները ահեռս։

Ենորհալի չարժմամբ մը մանիչակներ եւ ասէնեցները ցանեց փոքրիկ հողաբլին վրայ, յետոյ ծունր դրաւ անկեղծութեամբ եւ քիչ մը թաւերական ձեւով, վանդակաթեղին կրծիցաց իւր ճակատը զոր ձեռքերովը ծածկած էր, եւ թուեցաւ թէ կարգին կամ կը մտաբերէ անցեալ յիշատակներ։ Քանի մը վայրկեան յետոյ ոտք եղաւ, գերեզմանին վրայէն առաւ մանիչակի վրձինը, ջիլիներէ մին և կուրծքը խոնեց։ Ապա գբաղեալ նշան մ'ըրաւ Ֆիլիբլի, ձեւ սկսաւ ձեռպաչալ ընթանալ դերեզմանաց եւ մատրանց միջեւ։

Երբ կարգին առջեւ հասաւ, կանգ առաւ վարանոտ դէմքով, ժամացոյցը նայեցաւ, երկինքը դիտեց, եւ յանկարծ ըսաւ սենեկապանուհւոյն։

—Էյ՛ն, դուն միտիգ գնա Դուռնէչ փողոցը։ Ես ատեղ պիտի վերադառնամ։

Ցետոյ, Ֆիլիբլի դառնալով, ըսաւ.

—Ձեր գործին կուգամ։

Աչերուն մէջ կարդաց թէ աքանչելապէս կուգար նորա գործին։ Յանկաւ իւր երեսատարած ընկերոջ թեւը մտաւ, խօսեցեալի մը պէս կախուեցաւ անոր, եւ երկուքն ի միասին ճամբայ ելան դէպ ի Բարիզ, արուարձան պղտոտներէն անցնելով։ Մանկամարդ կինը թռչնոյ մը պէս զուարթ եւ շաղփաղփ էր։ Կանգ կ'առնար թաթոր գեղիններուն առջեւ, փայտի վաճառատանց առջեւ, ճաշարանաց գռներն մէկ դռնկոնով եւ ատրակ տանալով մը զոր քաղեալ վանդակապատով շրջանակեալ է։—Մառի ծէգալա կանգ առաւ յանկարծ եւ մտածեցաւ։

—Ինչքա՞ն սիրուն է, ըսաւ, Բո՛յն մ'է . . . .

Վանդակապատին կրծիցաց դէմքն եւս սկսաւ դիտել երդիւանեաց մէջտեղն որք բազ հետաքրքրութեամբ ունէին դրաւ երկուտարբերին որ կը նկարագրէր անտառաց մէջ կրտուած երկու վաղեմի գերեզմանքն եւ նոցա բնակիչներն,—առանց սակայն ծանոնի անուանը տալու։ Աւաքին անգամ լինելով, վսահանալից իւր սիրտը կը բանար հանչակաւոր արուեստագիտին, եւ աւաքին անգամ լինելով նմա կ'երեւէր իւր չողչողուն եւ բարձր մտաց բոլոր առաւելութիւնքը, որոց արտաստոր վայլ մը կուտային իւր անձին առնական վայելչութիւնն եւ նոյնա ծագ փառքին լուսապսակը։ Մառի ծէգալա մերթ ընդ մերթ նմա կը նայէր զարմացմամբ, եւ տակաւ տակաւ կը դադրէր խօսելէ։

Կնփափուխ պղտոտին հասան։ Վանական երեւոյթով մեծ չէնքերու մէջտեղ, որք խճանզոյն աղ եւ ձոխ կիզմն իրարու կը յաջորդեն, կը տեսնուին—, կամ այն առեն կը տեսնուէր—փոքրիկ պարմ մը մարգագետնի մը առջեւ, պարտէզի մը մէջ։ պարտէզը պղտոտային կողմէն փակուած է վանդակաթեղով մը եւ եղրեւեներաց ծառատունկներով։ պարմն, որոյ դուռը կը բացուի կողմնակի փողոցի մը վրայ, իտալական ոճով էջնը մ'է, տեսակ մը փոքրիկ ամրանոց, գետնայարկին վերեւ մէկ դռնկոնով եւ տափակ տանիքով մը որ քարեայ վանդակապատով շրջանակեալ է։—Մառի ծէգալա կանգ առաւ յանկարծ եւ մտածեցաւ։

—Ինչքա՞ն սիրուն է, ըսաւ, Բո՛յն մ'է . . . .

Վանդակապատին կրծիցաց դէմքն եւս սկսաւ դիտել եղրեւեներուն մէջ տարփոյր տղան որ կը նկարագրէր անտառաց մէջ կրտուած երկու վաղեմի գերեզմանքն եւ նոցա բնակիչներն,—առանց սակայն ծանոնի անուանը տալու։ Աւաքին անգամ լինելով, վսահանալից իւր սիրտը կը բանար հանչակաւոր արուեստագիտին, եւ աւաքին անգամ լինելով նմա կ'երեւէր իւր չողչողուն եւ բարձր մտաց բոլոր առաւելութիւնքը, որոց արտաստոր վայլ մը կուտային իւր անձին առնական վայելչութիւնն եւ նոցա ծագ փառքին լուսապսակը։ Մառի ծէգալա մերթ ընդ մերթ նմա կը նայէր զարմացմամբ, եւ տակաւ տակաւ կը դադրէր խօսելէ։

Կնփափուխ պղտոտին հասան։ Վանական երեւոյթով մեծ չէնքերու մէջտեղ, որք խճանզոյն աղ եւ ձոխ կիզմն իրարու կը յաջորդեն, կը տեսնուին—, կամ այն առեն կը տեսնուէր—փոքրիկ պարմ մը մարգագետնի մը առջեւ, պարտէզի մը մէջ։ պարտէզը պղտոտային կողմէն փակուած է վանդակաթեղով մը եւ եղրեւեներաց ծառատունկներով։ պարմն, որոյ դուռը կը բացուի կողմնակի փողոցի մը վրայ, իտալական ոճով էջնը մ'է, տեսակ մը փոքրիկ ամրանոց, գետնայարկին վերեւ մէկ դռնկոնով եւ տափակ տանիքով մը որ քարեայ վանդակապատով շրջանակեալ է։—Մառի ծէգալա կանգ առաւ յանկարծ եւ մտածեցաւ։

—Ինչքա՞ն սիրուն է, ըսաւ, Բո՛յն մ'է . . . .

Վանդակապատին կրծիցաց դէմքն եւս սկսաւ դիտել եղրեւեներուն մէջ տարփոյր տղան որ կը նկարագրէր անտառաց մէջ կրտուած երկու վաղեմի գերեզմանքն եւ նոցա բնակիչներն,—առանց սակայն ծանոնի անուանը տալու։ Աւաքին անգամ լինելով, վսահանալից իւր սիրտը կը բանար հանչակաւոր արուեստագիտին, եւ աւաքին անգամ լինելով նմա կ'երեւէր իւր չողչողուն եւ բարձր մտաց բոլոր առաւելութիւնքը, որոց արտաստոր վայլ մը կուտային իւր անձին առնական վայելչութիւնն եւ նոցա ծագ փառքին լուսապսակը։ Մառի ծէգալա մերթ ընդ մերթ նմա կը նայէր զարմացմամբ, եւ տակաւ տակաւ կը դադրէր խօսելէ։

Կնփափուխ պղտոտային հասան։ Վանական երեւոյթով մեծ չէնքերու մէջտեղ, որք խճանզոյն աղ եւ ձոխ կիզմն իրարու կը յաջորդեն, կը տեսնուին—, կամ այն առեն կը տեսնուէր—փոքրիկ պարմ մը մարգագետնի մը առջեւ, պարտէզի մը մէջ։ պարտէզը պղտոտային կողմէն փակուած է վանդակաթեղով մը եւ եղրեւեներաց ծառատունկներով։ պարմն, որոյ դուռը կը բացուի կողմնակի փողոցի մը վրայ, իտալական ոճով էջնը մ'է, տեսակ մը փոքրիկ ամրանոց, գետնայարկին վերեւ մէկ դռնկոնով եւ տափակ տանիքով մը որ քարեայ վանդակապատով շրջանակեալ է։—Մառի ծէգալա կանգ առաւ յանկարծ եւ մտածեցաւ։

—Ինչքա՞ն սիրուն է, ըսաւ, Բո՛յն մ'է . . . .

Վանդակապատին կրծիցաց դէմքն եւս սկսաւ դիտել եղրեւեներուն մէջ տարփոյր տղան որ կը նկարագրէր անտառաց մէջ կրտուած երկու վաղեմի գերեզմանքն եւ նոցա բնակիչներն,—առանց սակայն ծանոնի անուանը տալու։ Աւաքին անգամ լինելով, վսահանալից իւր սիրտը կը բանար հանչակաւոր արուեստագիտին, եւ աւաքին անգամ լինելով նմա կ'երեւէր իւր չողչողուն եւ բարձր մտաց բոլոր առաւելութիւնքը, որոց արտաստոր վայլ մը կուտային իւր անձին առնական վայելչութիւնն եւ նոցա ծագ փառքին լուսապսակը։ Մառի ծէգալա մերթ ընդ մերթ նմա կը նայէր զարմացմամբ, եւ տակաւ տակաւ կը դադրէր խօսելէ։

(Շարունակելի)

ՀԱՅԿԱՎ ԳՅՈՒՂԱՑԻ

ԱՆՈՒՇ ՀՈՎՀ. ՍԱՐԳՍՅԱՆ

Թատրոնի մեծ դահլիճում ներկայացվեց Հայկավ գյուղացի Անուշ Հովհ. Սարգսյանի կյանքի 40 տարին։ Ներկա էին գյուղի ակտիվ գործիչները, կոլտնտեսականները, ինչպես նաև հարևան գյուղերից հրավիրված հյուրեր։

Ներկայացումը բացեց գյուղխորհրդի նախագահ ընկ. Ա. Ա. Ղազարյանը։ Նա ներկայացրեց Անուշ Սարգսյանի կյանքի ուղին։ Անուշ Սարգսյանը ծնվել է 1887 թ. աղքատ գյուղացու ընտանիքում։ Նա 12 տարեկանից սկսել է աշխատել։ Ամուսնացել է 18 տարեկանում։ Ամուսինը եղել է աղքատ գյուղացի։ Ունեցել են 5 զավակ։ Ամուսինը մահացել է 1914 թ., երբ Անուշը 27 տարեկան է եղել։ Ամուսնու մահից հետո Անուշը մնացել է հինգ անչափահաս երեխաների հետ։ Ընտանիքը ապրել է ծանր պայմաններում։ Անուշ Սարգսյանը ստիպված է եղել աշխատել ուրիշների տանը։ Նա ամեն տարի գնացել է Ղարաքիլիսա (Վանաձոր) ամառվա ամիսներին աշխատելու։ Ընկ. Ղազարյանը նկարագրեց Անուշ Սարգսյանի կյանքի ուղին։ Նա ասաց, որ Անուշ Սարգսյանը ամուսնու մահից հետո ստիպված է եղել ինքը հերկել, ինքը ցանել։ Ինքը հնձել, ինքը կալսել։ Ինքը ամբարել։ Ինքը ամեն ինչ արել։ Ընկ. Ղազարյանը նկարագրեց նաև Անուշ Սարգսյանի կյանքի ուղին խորհրդային կարգերի տարիներին։ Նա ասաց, որ Անուշ Սարգսյանը 1924 թ. մտել է կոլտնտեսության մեջ։ Կոլտնտեսությունը նրան օգնել է։ Նրա հողը մշակել են կոլտնտեսության անդամները։ Նրա համար հունձքը կատարել են կոլտնտեսության կոմբայնները։ Կոլտնտեսությունը նրան օգնել է նաև ամբարելու գործում։ Ընկ. Ղազարյանը նկարագրեց նաև Անուշ Սարգսյանի կյանքի ուղին կոլտնտեսության մեջ։ Նա ասաց, որ Անուշ Սարգսյանը կոլտնտեսության մեջ ստացել է 1878 կգ տարեկան, 1878 կգ ցորեն, 1878 կգ գարի, 1878 կգ կարտոֆիլ, 1878 կգ բանջարեղեն, 1878 կգ խոտ, 1878 կգ ծղոտ, 1878 կգ կերային արմատներ, 1878 կգ դդում, 1878 կգ ձմերուկ, 1878 կգ սեխ, 1878 կգ ընկույզ, 1878 կգ խնձոր, 1878 կգ տանձ, 1878 կգ դեղձ, 1878 կգ ծիրան, 1878 կգ խաղող, 1878 կգ նուռ, 1878 կգ թուզ, 1878 կգ ազնվամորի, 1878 կգ ելակ, 1878 կգ մորի, 1878 կգ ալոճ, 1878 կգ հոն, 1878 կգ կիտրոն, 1878 կգ նարինջ, 1878 կգ մանդարին, 1878 կգ ձիթապտուղ, 1878 կգ ընդեղեն, 1878 կգ ոսպ, 1878 կգ լոբի, 1878 կգ ոլոռ

10 Յունվար 1887 թ. Տարի Զ. Թիվ 28

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅԵՐԸ ՊԱՐՍԻ ՄԵՋ

Ֆրանսիայի Ներկայացուցչական ժողովի անդամ Ս. Ֆերիի հրատարակած «Պարսկաստան» գրքի մեջ կարդում ենք հետևյալ տողերը.

«Ջուղայի մոտ գտնվող Հայոց վանքը, որ Ամենափրկիչ անունն է կրում, ունի 3000 մարդ բնակիչ, որոնք ամենքն էլ հարուստ են։ Նրանք ունեն իրենց դպրոցները, որոնց մեջ կան նաև աղջկանց դպրոցներ։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր տունը, իր պարտեզը, իր ջրհորը։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր ձին, իր կառքը։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր հարստությունը։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր ընտանիքը։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր ապագան։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր հույսը։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր կյանքը։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր մահը։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր հոգին։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր Աստվածը։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր եկեղեցին։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր հավատը։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր հույսը։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր սերը։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր ատելությունը։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր ցավը։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր ուրախությունը։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր արցունքները։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր ժպիտը։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր հայացքը։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր ձայնը։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր լռությունը։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր խոսքը։ Ամեն մի տղամարդ ունի իր գործ

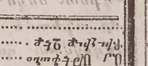

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՄՈՒԼ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԾԱՆՈՒՑՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ՀԱՄԱՐ

1887 Մայիս 12 Երեքշաբթի օրէն սկսեալ ամէն 14 օրը մէկ անգամ

ԱՌԱՋԻՆ ԹԻՒ

ՆՈՐ ԿԱՐԳԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

Ի ՍԿԶԲԱՆ ՄԱՅԻՍԻ 1887 ԹՒԱԿԱՆԻՆ

Ի ՄԱՅԻՍԻ 1887 ԹՒԱԿԱՆԻՆ ՍԿՍԱԼ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՄՈՒԼԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԾԱՆՈՒՑՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ՀԱՄԱՐ ՆՈՐ ԿԱՐԳԱԴՐՈՒԹԵԱՄԲ ՈՐ ՊԻՏԻ ԱՌԱՋԻՆՈՐԴԱԲԱՐ ԵՒ ՊԱՐԲԵՐԱԲԱՐ ԼԻՆԻ ՄԻՆՉԵՒ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ԹԻՒՆ ՈՐ ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՄՈՒԼԸ ՀԱՅՈՑ ՀԱՄԱՐ

Ի ՍԿԶԲԱՆ